

Journal of Socio-Political Developments in Contemporary Iran

Vol. 3, No. 9, Winter2024

[http://doi.org/ 10.30510/pssci.2025.497314.1195](http://doi.org/10.30510/pssci.2025.497314.1195)

Policymaking on cybercrimes against emerging energy infrastructures and its representation in the criminal law system of Iran and France

Sudaba Soleimani¹

Received: 23 May 2024

Behzad Razavi Fard²

Reception: 12 September 2024

Maryam Safai³

Abstract:

The main issue of this research is the analysis and representation of cyber crimes against new energies in the existing criminal laws in Iran and France, which target technical infrastructure and new energies. The existing challenges in the field of criminal procedure and substantive law, especially in the direction of identifying and pursuing these crimes in the cyber space, especially in the context of threats against vital and emerging infrastructures, cause gaps in the legal systems. In addition to the use of scientific sources and legal articles, this research has been analyzed in a descriptive-analytical way, the adaptation of the criminal laws of Iran and France with the approach of cyber threats against technical infrastructures and new energies. The findings of the research show that in Iran and France, the existing criminal laws to deal with cyber crimes, especially threats against technical infrastructure and new energies, do not fully and effectively respond to today's needs. In Iranian law, the computer crimes law has specifically dealt with issues such as cyber threats against critical infrastructure, but due to technological developments, the need to amend and supplement these laws is felt. In France, despite the existence of laws to protect information and national security, cross-border cybercrimes and their complexities have caused serious challenges in identifying and tracking these threats. The results of the research indicate that it is necessary to formulate new and differentiated criminal policies to deal with cybercrimes and to provide special measures in order to maintain the security of new energies.

¹PhD student, Department of Criminal Law and Criminology, Bushehr Branch, Islamic Azad University, Bushehr, Iran

²Associate Professor, Department of Criminal Law and Criminology, Faculty of Law and Political Sciences, Allameh Tabataba'i University, Tehran, Iran

³Assistant Professor of Law Department, Bushehr Branch, Islamic Azad University, Bushehr, Ira

<http://doi.org/10.30510/pscci.2025.497314.1195>

سیاستگذاری در مورد جرایم سایبری علیه زیر ساخت های انرژی های نو پدید و

بازنمایی آن در نظام حقوق کیفری ایران و فرانسه

سودابه سلیمانی^۱ تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۰۳/۰۳

بهزاد رضوی فرد^۲ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۰۶/۲۲

مریم صفایی^۳

چکیده

مسئله اساسی این تحقیق تحلیل و بازنمایی جرایم سایبری علیه انرژی‌های نو در قوانین کیفری موجود در دو کشور ایران و فرانسه است که زیرساخت‌های فنی و انرژی‌های نو را هدف قرار می‌دهند. چالش‌های موجود در حوزه آیین دادرسی کیفری و حقوق ماهوی، به‌ویژه در راستای شناسایی و پیگیری این جرایم در فضای سایبر، به‌طور خاص در زمینه تهدیدات علیه زیرساخت‌های حیاتی و نوظهور، موجب ایجاد خلأهایی در سیستم‌های حقوقی می‌شود. این تحقیق به روش توصیفی-تحلیلی علاوه بر استفاده از منابع علمی و مقالات حقوقی، تطبیق حقوق کیفری ایران و فرانسه با رویکرد تهدیدات سایبری علیه زیرساخت‌های فنی و انرژی‌های نو مورد بررسی قرار گرفته است. یافته‌های تحقیق نشان می‌دهد که در ایران و فرانسه، قوانین کیفری موجود برای مقابله با جرایم سایبری به‌ویژه تهدیدات علیه زیرساخت‌های فنی و انرژی‌های نو، به‌طور کامل و مؤثر پاسخگوی نیازهای روز نیستند. در حقوق ایران، قانون جرایم رایانه‌ای به‌طور خاص به مسائلی چون تهدیدات سایبری علیه زیرساخت‌های حیاتی پرداخته است، اما با توجه به تحولات فناوری، نیاز به اصلاح و تکمیل این قوانین احساس می‌شود. در فرانسه نیز، علی‌رغم وجود قوانینی برای حفاظت از اطلاعات و امنیت ملی، جرایم سایبری فرامرزی و پیچیدگی‌های آن‌ها موجب بروز چالش‌های جدی در شناسایی و پیگیری این تهدیدات شده است. نتایج تحقیق حاکی از آن است که ضرورت تدوین سیاست‌های کیفری افتراقی و نوین برای مقابله با جرایم سایبری و ارائه تدابیر خاص در راستای حفظ امنیت انرژی‌های نو و زیرساخت‌های فنی الزامی است. **کلیدواژگان:** جرایم سایبری؛ انرژی‌های نو؛ زیر ساخت های فنی؛ سیاست کیفری افتراقی؛ حقوق ایران؛ حقوق فرانسه.

^۱ دانشجوی دکتری، گروه حقوق جزا و جرم‌شناسی، واحد بوشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، بوشهر، ایران

^۲ دانشیار گروه حقوق جزا و جرم‌شناسی، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

^۳ استادیار گروه حقوق، واحد بوشهر، دانشگاه آزاد اسلامی، بوشهر، ایران

فضای سایبری با امکانات و تهدیدات بی‌شماری که ایجاد کرده است، نه تنها شکل جدیدی از جرایم سنتی را معرفی کرده، بلکه فرصت‌های جدیدی برای ارتکاب انواع مختلف جرایم نوین، به‌ویژه جرایم سایبری فراهم کرده است. این فضا به مجرمان سایبری این امکان را می‌دهد که در دنیای دیجیتال و از طریق شبکه‌های پیچیده، به فعالیت‌های غیرقانونی پرداخته و از زیرساخت‌های مختلف بهره‌برداری کنند (انصاری، ۱۳۹۶: ۵۴). از این رو، یکی از حوزه‌های آسیب‌پذیر در برابر این جرایم، زیرساخت‌های انرژی، به‌ویژه انرژی‌های نوپدید، مانند انرژی خورشیدی، بادی، هیدروژنی و دیگر فناوری‌های نوین انرژی است که در دنیای امروز در حال گسترش و تحولی سریع هستند. این تهدیدات نه تنها می‌تواند امنیت این زیرساخت‌ها را تحت تأثیر قرار دهد، بلکه می‌تواند اثرات عمیق و گسترده‌ای بر امنیت ملی، اقتصادی، اجتماعی، و فرهنگی جوامع بگذارد. جرایم سایبری علیه زیرساخت‌های انرژی، به‌ویژه انرژی‌های نوپدید، دارای ویژگی‌هایی هستند که آن‌ها را از دیگر انواع جرایم سایبری متمایز می‌سازد. از جمله این ویژگی‌ها می‌توان به سهولت ارتکاب، ناشناخته بودن مرتکبان، فرامرزی بودن و تهدیدات چندجانبه آن‌ها اشاره کرد. به علاوه، این نوع جرایم می‌تواند در کوتاه‌ترین زمان ممکن به گسترش خسارت‌ها در سطح ملی و بین‌المللی منجر شوند، به طوری که حتی حملات به یک سامانه کوچک می‌تواند پیامدهای عظیمی برای زیرساخت‌های حیاتی و منابع طبیعی کشورهای مختلف به همراه داشته باشد. در این میان، نظام‌های حقوقی و قوانین کیفری کشورها باید توانایی پاسخگویی به این تهدیدات پیچیده را داشته باشند و سیستم‌های قضائی باید قادر باشند با این جرایم نوین و پیچیده به‌طور مؤثر مقابله کنند. در کشورهایی مانند ایران و فرانسه که در حال توسعه و گسترش انرژی‌های نوپدید هستند، توجه به قوانین و مقررات مخصوص برای مقابله با جرایم سایبری علیه این زیرساخت‌ها از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. ایران و فرانسه به‌عنوان کشورهای پیشرو در حوزه انرژی‌های تجدیدپذیر و

هوشمند، در معرض تهدیدات سایبری به این زیرساخت‌ها قرار دارند که ممکن است به‌طور مستقیم یا غیرمستقیم، به امنیت ملی و اقتصادی آن‌ها آسیب وارد کند. برای مثال، در ایران، که با پروژه‌های گسترده‌ای در حوزه انرژی خورشیدی و بادی مواجه است، تهدیدات سایبری علیه شبکه‌های هوشمند انرژی یا زیرساخت‌های حیاتی انرژی می‌تواند در شرایطی خاص به اختلال در تأمین انرژی و زیان‌های مالی و اجتماعی شدید منجر شود. از طرفی، فرانسه نیز که در حال توسعه شبکه‌های هوشمند انرژی و استفاده از منابع تجدیدپذیر است، به‌ویژه در مناطق حساس مانند ایستگاه‌های برق هسته‌ای و شبکه‌های توزیع انرژی با تهدیدات سایبری مواجه است. قوانین موجود در هر دو کشور، از جمله قانون جرایم رایانه‌ای ایران (۱۳۸۸)، قانون امنیت سایبری و قانون حفاظت از زیرساخت‌های حیاتی و قانون امنیت ملی فرانسه (۲۰۱۵)، به‌طور کلی به مقابله با جرایم سایبری پرداخته‌اند، اما هنوز نیاز به بازنگری و بروز رسانی در این قوانین به‌ویژه در زمینه جرایم سایبری علیه انرژی‌های نوپدید احساس می‌شود.

در این راستا، جرم‌شناسی و تحقیقات حقوقی می‌تواند نقش مهمی در شناسایی علل و عواملی که باعث وقوع این جرایم می‌شوند، ایفا کند. همچنین، با توجه به ویژگی‌های خاص فضای سایبری و تنوع تهدیدات آن، نیاز به توجه چندجانبه به علل زیستی، روانی، اجتماعی و فرهنگی در تحلیل جرایم سایبری و تدوین برنامه‌های پیشگیرانه وجود دارد. در این تحقیق، تلاش می‌شود تا با رویکرد کتابخانه‌ای و اسنادی به بررسی انحرافات فرهنگی و جرایم سایبری تأثیرگذار بر زیرساخت‌های انرژی نوپدید در حقوق ایران و فرانسه پرداخته شود و راهکارهایی برای تقویت قوانین و دادرسی‌های کیفری در مواجهه با این تهدیدات نوین و پیچیده ارائه گردد. این پژوهش همچنین به تحلیل چالش‌های حقوقی و جرم‌شناسی موجود در این زمینه و بررسی تطبیقی دو نظام حقوقی ایران و فرانسه خواهد پرداخت. در نتیجه، لازم است که هر دو کشور، به‌ویژه در حوزه‌های انرژی‌های تجدیدپذیر و زیرساخت‌های هوشمند انرژی، به‌طور

خاص به تدوین و بازنگری قوانین مرتبط با امنیت سایبری پرداخته و از همکاری‌های بین‌المللی در این زمینه بهره‌برداری کنند تا بتوانند از تهدیدات سایبری به این زیرساخت‌های حیاتی جلوگیری کرده و امنیت ملی و اقتصادی خود را حفظ کنند.

۱- تبیین جرم شناختی ماهیت و زمینه‌های جرایم سایبری

جرم‌انگاری جرم به هر دلیل و انگیزه‌ای که باشد نمی‌تواند به تشکیل یک سیاست جنایی مطلوب بیانجامد. هر چند که آن دلایل از حیث نظرات جرم‌شناسی کاملاً توجیه‌پذیر باشند آنچه که در این راستا اهمیت می‌یابد، جلوگیری از بحران و انسداد سیاست جنایی در مرحله اجرای آن در یک افق و دورنمای آینده است لذا توجیحات جرم‌شناسی برای واکنش کیفری به جرم، ممکن است تنها در کوتاه مدت اثر بخش بوده ولی در دراز مدت هیچگاه نمی‌تواند مطلوبیت سیاست جنایی را به نمایش بگذارد.

یکی از دیدگاه‌هایی که نسبت به رسانه‌ها و از جمله اینترنت در زمینه جرم‌شناسی وجود دارد، اعتقاد به تأثیر منفی رسانه‌ها از جنبه تهدید فرهنگ، اخلاق و قانون است، چرا که تصور می‌شود رسانه‌ها و به خصوص رسانه‌های تعاملی همچون اینترنت، به دلیل داشتن مخاطبانی از سرتاسر جهان و دسترسی‌های فراوان افراد به آن، در فرآیند جامعه‌پذیری و جهان‌دهی فرهنگی مخاطبان خود نقش عمده‌ای دارند و در مواردی الگوهای رفتاری و مراحل متضادی را ترویج می‌نمایند که بعضاً غیراخلاقی و مجرمانه هستند. معاشرت مکرر کاربران مسائلی با افراد یا گروه‌های مروج الگوهای مجرمانه در فضای مجازی، منجر به یادگیری و ارتکاب جرم توسط آنان می‌شود (بهرهمند و همکاران، ۱۳۹۳: ۱۷۱). در واقع، با ظهور فضای مجازی نه تنها فرصت‌های جدیدی برای ارتکاب جرایم سنتی نظیر کلاهبرداری فراهم شده، بلکه با پدیدار شدن این فضا، جرایمی جدیدی مانند هک کردن محقق گردیده است که تا قبل از پیدایش اینترنت قابل تصور نبوده‌اند (ابراهیمی، ۱۳۹۳). جهت مقابله با تأثیر فضای مجازی در تکوین جرم، همچون فضای مادی، ابتدا باید به مطالعه

علمی جرم پرداخته شود تا بتوان از طریق شناسایی علل وقوع جرم، تدابیر پیشگیرانه لازم را اتخاذ نمود. به عبارت دیگر، در فضای مجازی نه همچون فضای مادی بدون جستجوی علل وقوع جرم، ارائه راهکارهایی برای پیشگیری و مقابله با جرم، کار ممکن نخواهد بود (افتخارچهرمی و اسلامی، ۱۳۹۴: ۵۹). است.

فرانسه، به عنوان یکی از کشورهای پیشرفته در زمینه حفاظت از زیرساخت‌ها و داده‌های دیجیتال، چارچوب‌های حقوقی پیچیده‌ای برای مقابله با جرایم سایبری دارد. فرانسه از قوانین متعددی برای مقابله با جرایم سایبری استفاده می‌کند که از جمله آن‌ها می‌توان به قانون امنیت سایبری فرانسه و قانون حفاظت از داده‌های شخصی (GDPR) اشاره کرد. این قوانین به طور خاص بر حفاظت از اطلاعات، مقابله با حملات سایبری و مدیریت بحران‌های مرتبط با تهدیدات دیجیتال تمرکز دارند. در فرانسه، سازمان‌های مختلفی مانند ANSS مسئول امنیت سایبری هستند و در مواردی که تهدیدات سایبری به زیرساخت‌های انرژی نو یا سایر بخش‌های حیاتی کشور مرتبط می‌شود، مداخله می‌کنند. در فرانسه، استفاده از فناوری‌های نوین در انرژی‌های تجدیدپذیر و هوشمندسازی شبکه‌های انرژی، این کشور را در معرض تهدیدات سایبری قرار داده است. حملات سایبری به سیستم‌های مدیریت انرژی و حملات به زیرساخت‌های تولید انرژی‌های تجدیدپذیر می‌توانند نه تنها منجر به اختلال در تأمین انرژی بلکه خسارات جبران‌ناپذیری به امنیت ملی وارد کنند. هدف از جرم‌انگاری این نوع اقدامات، حفظ امنیت عمومی و حفظ آسایش جامعه است.

۱-۱ حملات سایبری مبتنی بر تقابل امنیتی و انرژی

به دلیل ویژگی‌های منحصر به فرد جرایم سایبری از جمله سهولت ارتکاب جرم، نامعلوم بودن آن، مرزی بودن جرم، سن کم مجرمان، میزان زیان وارده و تعداد زیاد قربانیان، جرایم سایبری منجر شده است. آسیب

1 - (Agence nationale de la sécurité des systèmes d'information)

های زیادی به امنیت ملی به ویژه در حوزه انرژی وارد می کند (ارشدی و همکاران، ۱۴۰۰: ۸۳).

ماهیت گسترده و گستردگی جهانی فضای سایبری زمینه را برای ایجاد تهدیدات سایبری در ابعاد سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی، زیست محیطی و دفاعی-نظامی فراهم نموده است. تهدیدات سایبری در حوزه نظامی و دفاعی بر خلاف ابعاد دیگر، رویکردی سخت و چهره ای خشن دارد. بسیاری از این تهدیدها احتمالاً به سبب محدودیت های بین المللی وجود دارند و فقط جنبه بازدارندگی دارند. در صورت افزایش تنش و درگیری بین کشورها، این تهدیدها به مرحله عملیات و جنگ می انجامد. در یک دسته بندی کلی، ویژگی های تهدیدات سایبری را می توان شامل موارد زیر دانست: ۱- منبع تهدید: مزدوران سایبری یا گروه های مخفی تحت حمایت دولت و... ۲- پیامدهای تهدید: خطر سایبری (احتمال سوء استفاده از یک تهدید سایبری از آسیب پذیری سایبری در یک پایتخت سایبری) و... ۳- سطح تهدید: زیرساختی، سازمانی، ملی و... ۴- احتمال وقوع تهدید: احتمال اینکه یک تهدید از آسیب پذیری برای ایجاد یک خطر سایبری سوء استفاده کند شامل: بسیار کم، کم، متوسط و زیاد (بالقوه) خطر سایبری). ۵- شدت تهدید: شدت بسیار کم، شدت پایین، شدت متوسط و شدت بالا. بحران ها و زیان هایی مانند اختلال در اینترنت بانکداری شبکه ای)، بیش از حد (خلیلی، ۱۴۰۰: ۱۰۲).

با توجه به افزایش حملات سایبری به زیرساخت های انرژی و تقابل های امنیتی ناشی از آن، کشورهای مختلف باید برای مقابله با این تهدیدات اقداماتی مؤثر انجام دهند. این اقدامات شامل تقویت زیرساخت های امنیتی سایبری، ارتقاء توانمندی های دفاعی سایبری، همکاری های بین المللی در زمینه امنیت انرژی و به ویژه توسعه سیستم های نظارتی پیشرفته برای شناسایی و مقابله با حملات پیش از وقوع است. همچنین، وجود چارچوب های قانونی برای مقابله با تهدیدات سایبری و پاسخ به حملات، می تواند به کشورهای هدف کمک کند تا با چالش های ناشی از این حملات مقابله کنند و از آسیب های گسترده جلوگیری نمایند. در سال های

اخیر، تعدادی از حملات سایبری علیه زیرساخت‌های انرژی در سطح جهانی مشاهده شده است که نشان‌دهنده اهمیت روزافزون این تهدیدات در تقابل‌های امنیتی است. مانند حمله به شبکه برق اوکراین (۲۰۱۵)، حمله به شبکه برق ایالات متحده (۲۰۲۰)، (Stuxnet (2010).

۱-۲ اعمال هک‌های زیر ساخت‌های فنی و در دفاع از منافع اقتصادی

دولتها

حملات سایبری به زیرساخت‌های فنی و فناوری‌های مرتبط با تأسیسات حیاتی یکی از چالش‌های بزرگ امنیتی در دنیای مدرن است. این حملات، که می‌توانند در راستای دفاع از منافع اقتصادی دولت‌ها یا در قالب جنگ‌های سایبری بین دولت‌ها صورت گیرند، تهدیدات جدی به شمار می‌آیند. این اقدامات، که به‌طور عمده به‌عنوان "هک‌های دولتی" یا "جنگ سایبری" شناخته می‌شوند، نه تنها می‌توانند امنیت ملی و زیرساخت‌های حساس مانند انرژی، حمل‌ونقل و ارتباطات را به خطر بیندازند، بلکه به شدت می‌توانند منافع اقتصادی کشورها را تحت تأثیر قرار دهند.

در بسیاری از موارد، دولت‌ها برای دفاع از منافع اقتصادی خود به انجام حملات سایبری متوسل می‌شوند. این حملات معمولاً تحت عنوان "جنگ‌های اقتصادی سایبری" شناخته می‌شوند و هدف آن‌ها می‌تواند شامل دسترسی به اطلاعات تجاری و صنعتی محرمانه، تخریب یا اختلال در عملکرد زیرساخت‌های اقتصادی، سرقت داده‌های مالی و اقتصادی و ممانعت از رقابت اقتصادی باشد. (میرخلیلی و عبداللهی، ۱۳۹۷: ۱۲۸). به‌طور کلی، انگیزه‌های اصلی دولت‌ها از چنین حملاتی می‌تواند شامل موارد زیر باشد:

برخی دولت‌ها ممکن است از هک‌های سایبری برای حفاظت از زیرساخت‌های حیاتی اقتصادی خود استفاده کنند، مانند جلوگیری از سرقت فناوری‌های پیشرفته یا اطلاعات حساس در صنایع استراتژیک. در دنیای مدرن، دستیابی به فناوری‌های نوین و اطلاعات تجاری برای پیشی

گرفتن از رقبا امری حیاتی است. دولت‌ها ممکن است از حملات سایبری برای به دست آوردن اطلاعات حساس از شرکت‌های رقیب استفاده کنند. حملات سایبری به زیرساخت‌های کشورهای رقیب می‌تواند به عنوان ابزاری برای اعمال فشار سیاسی در راستای منافع اقتصادی یا ژئوپولیتیک مورد استفاده قرار گیرد. یکی از مهم‌ترین حوزه‌هایی که هدف حملات سایبری دولتی قرار می‌گیرد، زیرساخت‌های انرژی است. این زیرساخت‌ها شامل تأسیسات تولید انرژی، شبکه‌های توزیع، سامانه‌های هوشمند انرژی و سیستم‌های ذخیره‌سازی انرژی هستند که نقش حیاتی در تأمین انرژی برای دولت‌ها و اقتصادهای کشورها دارند. حملات سایبری به این زیرساخت‌ها می‌توانند به‌طور عمدی برای آسیب رساندن به تأسیسات رقبا یا دشمنان اقتصادی صورت گیرند.

در ایران، قانون جرایم رایانه‌ای (مصوب ۱۳۸۸) به‌طور ویژه به جرایم سایبری پرداخته است. این قانون، که یکی از ابزارهای اصلی مقابله با حملات سایبری است، دسترسی غیرمجاز به سیستم‌های اطلاعاتی، سرقت داده‌ها و هک سیستم‌ها را جرم‌انگاری کرده است. ماده ۷۳۶ الی ۷۳۹ قانون مجازات اسلامی (بخش جرایم ضد امنیت داخلی و خارجی): این مواد به‌طور خاص به تخریب تأسیسات عمومی و حیاتی و اختلال عمدی در سیستم‌های حیاتی مانند انرژی پرداخته و مجازات‌هایی برای آن‌ها در نظر گرفته است. ماده ۱۰ قانون جرایم رایانه‌ای ایران با جرم‌انگاری حملات سایبری علیه سامانه‌های حیاتی، به‌ویژه در زمینه خدمات عمومی مانند آب، برق، گاز، مخابرات، حمل و نقل و بانکداری، نقش اساسی در حفاظت از امنیت ملی و آسایش عمومی ایفا می‌کند. با توجه به ماهیت حیاتی این زیرساخت‌ها و پیامدهای جدی هرگونه اختلال در عملکرد آن‌ها، مجازات‌های سنگین برای این نوع جرایم در نظر گرفته شده است تا از آسیب‌های اقتصادی، اجتماعی و سیاسی ناشی از تهدیدات سایبری جلوگیری شود.

در فرانسه، قانون امنیت سایبری و قانون حفاظت از زیرساخت‌های حیاتی به‌طور خاص به تهدیدات سایبری و حملات علیه زیرساخت‌های انرژی

پرداخته است. ماده 1-323 L. قانون کیفری فرانسه به‌طور خاص به جرم‌انگاری دسترسی غیرمجاز به سیستم‌های اطلاعاتی پرداخته است، که در بسیاری از موارد برای مقابله با حملات سایبری به تأسیسات انرژی و فناوری‌های حساس استفاده می‌شود. همچنین قانون امنیت ملی فرانسه (ماده 1-1332 L.) به دولت این اختیار را می‌دهد که تدابیر ویژه‌ای برای حفاظت از زیرساخت‌های حیاتی کشور، از جمله شبکه‌های انرژی و اطلاعات، اتخاذ کند.

یکی از مهم‌ترین نکات در مورد هک‌های دولتی، تأثیرات اقتصادی آن‌ها است. این حملات می‌توانند موجب تخریب و اختلال در تجارت، سرقت اطلاعات اقتصادی و مختل کردن رقابت‌های اقتصادی شوند. در برخی موارد، این اقدامات می‌توانند به‌عنوان بخشی از جنگ اقتصادی یا به‌منظور ایجاد فضای رقابتی نامشروع انجام شوند. دولت‌ها می‌توانند برای کسب اطلاعات حساس و جلوگیری از پیشرفت رقبای اقتصادی خود، به سیستم‌های اطلاعاتی شرکت‌های رقیب حمله کنند. این حملات به‌ویژه در صنایع انرژی و فناوری اطلاعات می‌توانند به‌صورت هدفمند انجام شوند. مختل کردن رقابت‌های اقتصادی به‌ویژه در صنایع استراتژیک مانند انرژی و فناوری، حملات سایبری به‌منظور آسیب رساندن به رقبای یا جلوگیری از پیشرفت اقتصادی آن‌ها می‌تواند انجام شود. این نوع از حملات، که به‌طور ویژه در راستای منافع اقتصادی دولت‌ها صورت می‌گیرد، می‌تواند در نهایت به تضعیف رقابت و قدرت اقتصادی کشورها منجر شود.

۲- بازنمایی کیفری در حقوق کیفری ایران و فرانسه

جرایم سایبری، به‌ویژه آنهایی که زیرساخت‌های حساس مانند انرژی‌های نو را هدف قرار می‌دهند، با چالش‌های حقوقی متعددی روبه‌رو هستند. این چالش‌ها نه تنها به دلیل پیچیدگی‌های ماهوی این نوع جرایم، بلکه به‌ویژه به‌خاطر ویژگی‌های منحصر به‌فرد فضای سایبر و زیرساخت‌های فنی مرتبط با آن، از جمله انرژی‌های نو، مطرح می‌شوند. یکی از مهم‌ترین مشکلات، تعیین محل ارتکاب جرم است. در فضای سایبر، برخلاف فضای

فیزیکی، مرزهای جغرافیایی به طور واضح قابل شناسایی نیستند و این باعث می‌شود که شناسایی مرجع صالح برای رسیدگی به این گونه جرایم دشوار و پیچیده باشد. به ویژه هنگامی که حملات سایبری از یک کشور به کشور دیگر منتقل می‌شود و اثرات آن به زیرساخت‌های حیاتی و انرژی‌های نو که حیاتی برای عملکرد کشورها هستند، وارد می‌شود. علاوه بر این، مسأله صلاحیت قضائی بین‌المللی در جرایم سایبری مطرح است. زمانی که جرم در فضای سایبر رخ می‌دهد، ممکن است از مرزهای یک کشور فراتر برود، به ویژه در جرایم مرتبط با انرژی‌های نو که می‌توانند ابعاد فرامرزی داشته باشند. در این شرایط، کشمکش‌های حقوقی و اختلافات میان کشورها در خصوص اعمال صلاحیت قضائی می‌تواند منجر به بی‌اثری یا عدم اجرای مؤثر احکام قضائی شود. در این راستا، به روزرسانی و تکمیل قوانین داخلی و بین‌المللی در خصوص صلاحیت قضائی و نحوه رسیدگی به این گونه جرایم ضروری به نظر می‌رسد.

۱-۲ رویارویی با جرایم سایبری علیه زیر ساخت‌های انرژی در حقوق

ایران و فرانسه

در بررسی ویژگی‌های بزه‌های فضای مجازی و تمایزات آن‌ها با بزه‌های دنیای واقعی، به وضوح قابل درک است که الگوهای ارتکاب جرم در فضای دیجیتال با جرایم سنتی تفاوت‌های قابل توجهی دارند. این تمایزات، همراه با تحولات ناشی از پیدایش فضای سایبر، باعث می‌شود که سیستم کیفری سنتی نتواند به طور مؤثر با جرایم فضای مجازی مقابله کند. بنابراین، تبیین رویکرد افتراقی در قلمرو جرایم سایبری ضروری به نظر می‌رسد.

نظام کیفری سنتی بیشتر به دوره‌ای تعلق دارد که فناوری در مراحل ابتدایی خود قرار داشت، اما امروزه با رشد و پیشرفت فناوری‌های دیجیتال، استفاده از منابع انسانی سازمان‌یافته و امکانات متمرکز برای مقابله با بزهکاران فضای مجازی دشوار شده است. اگرچه صنایع مختلف مانند حمل و نقل و ارتباطات نیز بزهکاری‌های خاص خود را به دنبال داشته‌اند، اما از آنجا که این تغییرات عمدتاً جنبه کمی داشتند، نظام عدالت

کیفری توانسته است با سرعت بیشتری خود را با الزامات این تحولات تطبیق دهد. در حالی که جرایم فضای مجازی به‌ویژه از نظر پیچیدگی، گستردگی و ویژگی‌های خاص، نیازمند رویکردی جدید و تخصصی هستند که قادر به پاسخگویی به چالش‌های نوین این عرصه باشد (صبح خیز، ۱۳۹۸: ۱۲۱).

نظریه انتخاب عقلانی یکی از تئوری‌های بنیادین در جرم‌شناسی است که رفتارهای مجرمانه را به‌عنوان تصمیمات عقلانی افراد برای دستیابی به منافع شخصی و رفع نیازهای خود تحلیل می‌کند. بر اساس این نظریه، فرد مجرم به‌طور عقلانی موقعیت‌ها و فرصت‌های ارتکاب جرم را ارزیابی کرده و تصمیم می‌گیرد که آیا ارتکاب جرم برای او سودمند است یا خیر. این فرآیند شامل بررسی خطرات و منافع حاصل از عمل مجرمانه است و فرد معمولاً تصمیم می‌گیرد که با ارزیابی نسبت سود به ضرر، وارد عمل شود (شاه محمدی و تاهو، ۱۳۹۳: ۱۰۱). نظریه انتخاب عقلانی به‌ویژه در تحلیل جرایم سایبری و به‌طور خاص جرایم سایبری علیه زیرساخت‌های انرژی‌های نوپدید می‌تواند کاربرد قابل توجهی داشته باشد. (علی‌وردی‌نیا و صالح نژاد، ۱۳۹۴: ۲۱).

بر اساس این نظریه، فرد مجرم با تحلیل محیط و بررسی عواملی همچون هزینه و منفعت، تصمیم می‌گیرد که به ارتکاب جرم بپردازد یا از آن اجتناب کند. در فضای سایبری، جرایم علیه انرژی‌های نوپدید نیز از این قاعده مستثنی نیستند. به‌طور کلی، دو عامل مهم که در اتخاذ تصمیمات مجرمانه در فضای سایبری نقش دارند عبارتند از: در دسترس بودن و جذابیت هدف. به عبارت دیگر، هنگامی که زیرساخت‌های انرژی‌های نوپدید به راحتی قابل نفوذ باشند و جذابیت بالایی برای مجرمان داشته باشند، احتمال ارتکاب جرم در این فضا بیشتر خواهد بود (گودرزی، ۱۴۰۰: ۴۳).

ماده 323-1 L. قانون کیفری فرانسه: دسترسی غیرمجاز به سیستم‌های اطلاعاتی: این ماده به‌طور کلی به جرم‌انگاری دسترسی غیرمجاز به

سیستم‌های اطلاعاتی پرداخته و این نوع اقدامات را برای تهدید امنیت ملی، به‌ویژه در بخش‌های حساس مانند انرژی، جرم محسوب می‌کند. ماده 1-1332 L. قانون امنیت ملی فرانسه (Code de la défense) حفاظت از زیرساخت‌های حیاتی: این ماده به‌طور کلی بر اهمیت حفاظت از زیرساخت‌های حیاتی کشور از جمله سیستم‌های انرژی تأکید می‌کند و به دولت اجازه می‌دهد که تدابیر ویژه‌ای برای جلوگیری از تهدیدات و حملات به این زیرساخت‌ها اتخاذ کند.

ماده ۳۴ قانون حمایت از داده‌های شخصی فرانسه امنیت اطلاعات و داده‌ها: این ماده به‌طور خاص به امنیت اطلاعات پرداخته و موظف می‌کند که هر سازمانی، به‌ویژه در زمینه‌های حساس همچون انرژی، تدابیر امنیتی لازم برای محافظت از داده‌ها را اتخاذ کند.^۳ در زمینه امنیت انرژی، این ماده به‌ویژه برای شرکت‌های فعال در بخش انرژی تجدیدپذیر و یا شبکه‌های هوشمند انرژی که اطلاعات حساس را پردازش می‌کنند، از اهمیت بالایی برخوردار است. در قانون کیفری فرانسه^۴ جرایم خاصی به‌طور غیرمستقیم به تهدیدات علیه امنیت انرژی پرداخته است. این جرایم می‌توانند شامل فعالیت‌هایی باشند که امنیت ملی یا تأسیسات انرژی را به خطر می‌اندازند. ماده 1-223 L. قانون کیفری فرانسه -خرابکاری و تخریب عمدی تأسیسات انرژی: این ماده به‌طور خاص به تخریب و خرابکاری در تأسیسات حیاتی کشور، از جمله تأسیسات انرژی، پرداخته است.

۲-۲ انفعال قوانین کیفری در حوزه جرایم سایبری علیه انرژی‌های

نوپدید

با گسترش سریع فناوری‌های دیجیتال و وابستگی بیشتر به زیرساخت‌های شبکه‌ای، جرایم سایبری به یکی از تهدیدات جدی در عرصه انرژی‌های نوپدید تبدیل شده‌اند. انرژی‌های تجدیدپذیر و نوپدید نظیر انرژی

^۲ -Loi Informatique et Libertés

^۳ متن ماده ۳۴:

«هر نهادی که داده‌های شخصی را پردازش می‌کند، باید تدابیر فنی و سازمانی لازم را برای جلوگیری از دسترسی غیرمجاز به این داده‌ها اتخاذ کند.»

^۴ -Code pénal

خورشیدی، بادی، بیوماس، و هیدروژن در حال تبدیل شدن به بخش‌های حیاتی و استراتژیک در کشورها هستند. این در حالی است که زیرساخت‌های مرتبط با این انرژی‌ها، به‌ویژه در مراحل اولیه توسعه و گسترش، به دلیل ویژگی‌های فناورانه، پیچیدگی‌ها و نیاز به نوآوری‌های مستمر، در برابر تهدیدات سایبری آسیب‌پذیر هستند.

۳-۲ ضرورت توسعه قوانین کیفری برای مقابله با جرایم سایبری علیه

انرژی‌های نوپدید

حوزه انرژی به دلیل اهمیت حیاتی آن برای کشورهای مختلف، از جمله تأسیسات و منابع انرژی که به‌عنوان ارکان زیرساختی در هر کشور محسوب می‌شود، به‌طور مداوم در معرض تهدیدات مختلف قرار دارد. از جمله این تهدیدات، جرایم سایبری است که به یکی از معضلات جدی در حوزه انرژی تبدیل شده است. در دنیای امروز، با پیشرفت فناوری و افزایش وابستگی به سیستم‌های دیجیتال، آسیب‌پذیری تأسیسات انرژی در برابر حملات سایبری به شدت افزایش یافته است. از همین رو، تدوین یک قانون کیفری جداگانه برای حوزه انرژی، با توجه به پیچیدگی‌ها و ویژگی‌های خاص جرایم این حوزه، به‌ویژه جرایم سایبری، امری ضروری به نظر می‌رسد.

انفعال یا کمبود قوانین کیفری در حوزه جرایم سایبری علیه انرژی‌های نوپدید، چالش‌های قابل توجهی را برای کشورهای مختلف ایجاد کرده است. یکی از دلایل عمده این مسئله، سرعت پیشرفت فناوری‌ها در عرصه انرژی‌های نوپدید است که ممکن است قوانین موجود نتوانند به‌سرعت تغییرات و تهدیدات جدید را شناسایی و پاسخ دهند. (آمری و همکاران، ۱۳۹۹: ۵۶).

۴-۲ انفعال قوانین بر امنیت انرژی‌های نوپدید

با گسترش فناوری‌های نوین و افزایش وابستگی به سیستم‌های دیجیتال، یکی از چالش‌های اساسی در حقوق کیفری در بسیاری از کشورها، به‌ویژه در ایران و دیگر کشورهای در حال توسعه، انفعال قوانین کیفری در حوزه جرایم سایبری علیه انرژی‌های نوپدید است. انرژی‌های

نوپدید شامل انرژی‌های تجدیدپذیر و پاکی مانند انرژی خورشیدی، بادی، زیستی، و سایر فناوری‌های نوین انرژی هستند که به‌طور فزاینده‌ای در حال تبدیل به بخش‌های حیاتی زیرساخت‌های ملی می‌باشند.

بیشتر قوانین موجود در حوزه جرایم سایبری، به‌ویژه در حقوق کیفری ایران، عمدتاً بر روی زیرساخت‌های انرژی سنتی متمرکز هستند و به‌طور خاص به تهدیدات سایبری علیه انرژی‌های نوپدید نمی‌پردازند. این موضوع باعث ایجاد چالش‌هایی در زمینه حفاظت قانونی از زیرساخت‌های انرژی‌های تجدیدپذیر می‌شود. انرژی‌های نوپدید معمولاً از سیستم‌های پیچیده و هوشمند استفاده می‌کنند که تهدیدات سایبری علیه این سیستم‌ها، به‌ویژه با استفاده از فناوری‌هایی مانند اینترنت اشیا و شبکه‌های برق هوشمند، می‌تواند آسیب‌های گسترده‌ای به سیستم‌های انرژی و حتی اقتصاد کشور وارد کند. با این حال، قوانین موجود به‌طور کامل قادر به پاسخگویی به این تهدیدات نیستند و بسیاری از جرایم سایبری علیه انرژی‌های نوپدید به‌ویژه در چارچوب‌های قانونی ناشناخته یا بی‌پاسخ باقی می‌مانند (عباسی کلیمانی، اکبری، ۱۳۹۴: ۳۲).

یکی از مهم‌ترین چالش‌های موجود در این زمینه، کمبود قوانین خاص در رابطه با انرژی‌های نوپدید است. در اکثر نظام‌های حقوقی، به‌ویژه در ایران، توجه به قوانین خاص در مورد تهدیدات سایبری علیه انرژی‌های تجدیدپذیر وجود ندارد. به همین دلیل، بسیاری از حملات سایبری که به زیرساخت‌های انرژی‌های نوپدید وارد می‌شود، بدون پاسخ می‌مانند. در سطح جهانی نیز، حملات سایبری به سیستم‌های انرژی‌های نوپدید در حال افزایش است. سیستم‌هایی مانند انرژی خورشیدی و توربین‌های بادی که در بسیاری از کشورها به‌طور گسترده‌ای استفاده می‌شوند، می‌توانند هدف حملات سایبری قرار گیرند. این حملات می‌توانند شامل دستکاری در داده‌ها، اختلال در عملکرد سیستم‌ها یا حتی آسیب به تجهیزات حساس باشند.

برای مقابله با این تهدیدات، کشورها نیاز دارند تا قوانین و مقررات خاصی را برای حفاظت از سیستم‌های انرژی‌های نوپدید وضع کنند. این قوانین باید شامل مجازات‌های مشخص برای حملات سایبری علیه این سیستم‌ها و همچنین اقدامات پیشگیرانه برای شناسایی و مقابله با تهدیدات باشد. (سعیدی، ۱۳۹۶: ۲۹).

در حقوق ایران و فرانسه، قوانین موجود برای مقابله با تهدیدات سایبری علیه زیرساخت‌های حیاتی، از جمله انرژی‌های نوپدید، به‌طور کلی وجود دارند اما با کاستی‌هایی مواجه هستند که نیاز به اصلاح و به‌روزرسانی دارند. ایران، قانون جرایم رایانه‌ای به تهدیدات سایبری علیه سامانه‌های حیاتی عمومی اشاره دارد، اما هیچ مقرره خاصی برای انرژی‌های نوپدید مانند انرژی‌های خورشیدی و بادی وجود ندارد. همچنین، مفهوم "زیرساخت‌های حیاتی" در این قانون به‌طور دقیق تعریف نشده و ممکن است شامل برخی سیستم‌های انرژی نوپدید نشود. علاوه بر این، ضعف در مکانیزم‌های نظارتی و همکاری‌های بین‌المللی در مقابله با تهدیدات سایبری، یکی دیگر از چالش‌های موجود است. در فرانسه، قانون امنیت سایبری تلاش‌هایی برای تقویت حفاظت از زیرساخت‌ها به‌ویژه در برابر تهدیدات سایبری انجام داده، اما هنوز پوشش کاملی برای انرژی‌های نوپدید و تهدیدات سایبری پیچیده این حوزه‌ها وجود ندارد. قوانین موجود به سیستم‌های هوشمند انرژی و اینترنت اشیا در این بخش به‌طور کافی نمی‌پردازند و نیاز به همکاری‌های بین‌المللی بیشتر و اجرای نظارت‌های مستمر برای مقابله با حملات پیچیده احساس می‌شود. (صبح خیز، ۱۳۹۸: ۱۲۴).

۵-۲ لزوم بازنگری در قوانین کیفری و تدوین مقررات جدید

برای مقابله مؤثر با جرایم سایبری علیه انرژی‌های نوپدید، لازم است که کشورهای مختلف، به‌ویژه ایران، اقدام به بازنگری در قوانین کیفری و تدوین مقررات جدید کنند. این قوانین باید به‌طور خاص به مسائل مربوط به تهدیدات سایبری علیه زیرساخت‌های انرژی‌های نوپدید توجه داشته باشند. در راستای مقابله با چالش‌های حوزه انرژی و به‌ویژه تهدیدات

سایبری، چندین قانون و آیین نامه در ایران به تصویب رسیده اند که به طور مستقیم یا غیرمستقیم به مسائل حقوقی و کیفری مرتبط با این حوزه پرداخته اند. قانون اصلاح الگوی مصرف انرژی (۱۳۸۹) با هدف کاهش اتلاف انرژی و بهینه سازی مصرف آن تصویب شد. قانون توسعه انرژی های تجدیدپذیر (۱۳۹۵) نیز به حمایت از تولید و استفاده از انرژی های پاک پرداخته و هدف آن ارتقاء تولید انرژی های تجدیدپذیر همچون انرژی خورشیدی و بادی به منظور کاهش وابستگی به منابع غیرقابل تجدید است. این قانون در کنار سایر قوانین، زمینه ساز تحولی اساسی در تأمین انرژی به صورت پایدار و در راستای حفظ محیط زیست است.

در مجموع، این قوانین و آیین نامه ها در کنار هم یک چارچوب حقوقی جامع برای حمایت از انرژی های تجدیدپذیر، بهینه سازی مصرف انرژی و حفاظت از زیرساخت های حیاتی ایجاد کرده اند، که در کاهش تهدیدات و چالش های این حوزه، به ویژه جرایم سایبری، مؤثر خواهد بود. زیرساخت های بخش انرژی به خاطر داشتن ارزش اقتصادی بالا همواره مورد توجه دولت ها و عوامل خصوصی بوده است. چنین افزایشی در تعداد بازیگران و مرتکبان حملات سایبری باعث می گردد حجم حملات سایبری به زیرساخت های بخش انرژی افزایش یابد و اگر دولت ها نتوانند اقدامات احتیاطی و حفاظتی را برای حفاظت از زیرساخت ها و تأسیسات این حوزه مانند آب، برق، نفت، گاز و سایر حوزه های مرتبط انجام دهند، در آینده به دلیل گسترش در تعداد حملات سایبری و مرتکبان این حملات، شاهد ناامنی و برهم خوردن امنیت زیرساخت های این حوزه خواهند بود. (مجیدی، ۱۳۹۳: ۷۶).

این دلیلی است که هدایت کنندگان این حملات به انجام آن ها تمایل دارند و هر روز شاهد افزایش این حملات در سطح جهان هستیم در نهایت، انفعال قوانین کیفری در حوزه جرایم سایبری علیه انرژی های نوپدید به ویژه در کشورهای در حال توسعه، از جمله ایران، می تواند تهدیدات قابل توجهی را به همراه داشته باشد. بنابراین، تدوین قوانین ویژه و جامع

در این زمینه، تقویت همکاری‌های بین‌المللی، و به‌روز رسانی سیستم‌های امنیتی و نظارتی از الزامات اساسی برای مقابله با این چالش‌های نوظهور به‌شمار می‌رود. (جلالی فراهانی، ۱۳۹۵: ۴۵) در مقابله با جرایم سایبری باید از یک رویکرد توصیفی و توصیه‌ای برای شناسایی و تدوین سیاست‌های کیفری استفاده کرد. در این راستا، علاوه بر بازنگری در قانون جرائم رایانه‌ای مصوب ۱۳۸۸، توجه به نیازهای جدید نظام کیفری ایران و تطابق آن با چالش‌های نوین جرایم سایبری ضرورت دارد.

۶-۲ چالش‌ها و موانع پیشگیری از جرایم سایبری در حوزه انرژی

بسیاری از کشورها با کمبود متخصصان سایبری در حوزه انرژی روبه‌رو هستند، که این می‌تواند به کاهش توانایی در تشخیص و مقابله با تهدیدات سایبری منجر شود. هماهنگی ناکافی میان سازمان‌های دولتی، شرکت‌های خصوصی و نهادهای بین‌المللی می‌تواند منجر به ضعف در پاسخگویی به تهدیدات سایبری و مشکلات اجرایی شود. با پیشرفت سریع فناوری‌ها و تغییرات دائمی در تهدیدات سایبری، بسیاری از کشورها و شرکت‌ها قادر به حفظ هم‌پایی با این تغییرات نیستند و این می‌تواند خطرات امنیتی جدیدی ایجاد کند. این نظریه به‌ویژه در زمینه پیشگیری از جرایم سایبری علیه انرژی‌های نوپدید و کاهش آسیب‌پذیری زیرساخت‌ها در دنیای دیجیتال می‌تواند مفید باشد. بر اساس این دیدگاه، اتخاذ تمهیدات پیشگیرانه برای کاهش جذابیت اهداف مجرمانه و دشوارتر کردن ارتکاب جرم می‌تواند موثر واقع شود. (حیدری نژاد، ۱۳۹۷: ۳۴). برای پیشگیری از جرایم سایبری علیه زیرساخت‌های انرژی‌های نوپدید و کاهش آسیب‌پذیری این شبکه‌ها، می‌توان راهکارهایی مبتنی بر نظریه انتخاب عقلانی اتخاذ کرد. این راهکارها شامل مواردی همچون افزایش سطح امنیت سامانه‌ها، تقویت نظارت بر فعالیت‌های آنلاین، آموزش کاربران و توسعه زیرساخت‌های حفاظتی هوشمند هستند. با استفاده از این اقدامات، می‌توان جذابیت اهداف مجرمانه را کاهش داد و به‌طور کلی، فرصتی را برای ارتکاب جرم از مجرمان سایبری سلب کرد. (خانعلی‌پور و اجارگاه، ۱۳۹۰: ۱۲۴). همچنین، در راستای کاهش

فرصت‌های ارتکاب جرم در فضای مجازی، باید توجه ویژه‌ای به ایجاد موانع و سدهای امنیتی داشت که دسترسی به شبکه‌های انرژی‌های تجدیدپذیر و دیگر زیرساخت‌های حیاتی را دشوار و زمان‌بر کند. این اقدام نه تنها می‌تواند باعث کاهش میزان حملات سایبری شود، بلکه به ارتقاء امنیت کلی در دنیای دیجیتال نیز کمک خواهد کرد. استفاده از نظریه انتخاب عقلانی در تحلیل و پیشگیری از جرایم سایبری علیه انرژی‌های نوپدید، نشان می‌دهد که درک دقیق‌تر رفتار مجرمان و ملاحظات عقلانی آن‌ها در فضای سایبری، می‌تواند به ارائه راهکارهای مؤثر در مقابله با این جرایم کمک کند.

۶-۲-۱ تدابیر پیشگیرانه در حقوق ایران

ماده ۱۰ قانون جرایم رایانه‌ای (۱۳۸۸) این ماده به طور خاص به جرایم سایبری علیه سامانه‌های رایانه‌ای و مخابراتی اشاره دارد که برای خدمات عمومی ضروری مانند برق، آب، گاز و مخابرات استفاده می‌شود. هرگونه حمله سایبری به این سیستم‌ها با مجازات حبس از ۳ تا ۱۰ سال مواجه می‌شود.

ماده ۱: در این ماده، جرایم رایانه‌ای به‌طور کلی تعریف شده است و هرگونه دستکاری، تغییر، خرابکاری یا ایجاد اختلال در سامانه‌های رایانه‌ای که باعث آسیب به امنیت اطلاعات یا زیان مالی شود، جرم‌انگاری شده است.

ماده ۱۲: این ماده مربوط به اعمال مجازات‌ها برای اقدامات خرابکارانه در شبکه‌های رایانه‌ای و زیربنای حیاتی است که می‌تواند شامل زیرساخت‌های انرژی‌های نوپدید شود. (الهی منش، ۱۳۹۱: ۱۶۵). قانون مدیریت داده‌ها و اطلاعات ملی مصوب ۱۴۰۱ این قانون برای حفاظت از اطلاعات و امنیت سامانه‌های اطلاعاتی کشور طراحی شده است و تدابیری برای پیشگیری از نفوذ سایبری به سامانه‌های حیاتی کشور، از جمله زیرساخت‌های انرژی، در نظر گرفته است. در این قانون به‌طور غیرمستقیم به تهدیدات سایبری علیه سامانه‌های انرژی اشاره شده و مکانیسم‌هایی برای ارتقاء امنیت این سامانه‌ها وضع شده است.

۶-۲-۲ تدابیر پیشگیرانه در حقوق فرانسه

با استفاده از قانون امنیت سایبری فرانسه (۲۰۱۹) در ماده: L1332-1 می-توان دریافت که این ماده تحت قانون امنیت سایبری فرانسه، به محافظت از زیرساخت‌های حیاتی کشور در برابر حملات سایبری اشاره دارد و نهادهای مختلف را ملزم به ارتقای امنیت سایبری در این زیرساخت‌ها می‌کند. زیرساخت‌هایی مانند شبکه‌های هوشمند برق، انرژی خورشیدی و توربین‌های بادی نیز در این قانون در نظر گرفته شده‌اند. همچنین ماده: L111-1 این ماده تأکید دارد که تمامی نهادهای عمومی و خصوصی که در حوزه‌های زیرساخت‌های حیاتی فعالیت می‌کنند، باید اقدامات پیشگیرانه و امنیتی مناسبی را برای مقابله با تهدیدات سایبری اتخاذ کنند. این اقدامات می‌توانند شامل ارزیابی ریسک، شناسایی آسیب‌پذیری‌ها و تدوین برنامه‌های اضطراری باشند. قانون دفاع و امنیت ملی فرانسه (۲۰۱۳) در ماده: L1132-1 بیان می‌دارد که به اقدامات خاص دفاعی در برابر حملات سایبری به زیرساخت‌های حیاتی مانند زیرساخت‌های انرژی می‌پردازد. قانون امنیت ملی فرانسه مسئولیت‌های مختلفی را برای دولت و نهادهای امنیتی در مقابله با تهدیدات سایبری به عهده می‌گذارد و از جمله، بر لزوم نظارت مستمر بر شبکه‌های انرژی تأکید دارد. (گودرزی، ۲۰۱۴: ۵۲). ماده ۳ قانون امنیت اطلاعات فراوان (Loi n° 2013-1168) این ماده به تأسیس و تقویت مراکز امنیت سایبری برای نظارت و محافظت از سیستم‌های اطلاعاتی حیاتی اشاره دارد. به‌ویژه در بخش‌هایی مانند انرژی‌های نوپدید که به فناوری‌های پیچیده و اینترنت اشیا وابسته هستند، تدابیر امنیتی ویژه‌ای برای محافظت از داده‌ها و زیرساخت‌ها در نظر گرفته شده است (دشتی، ۲۰۱۴: ۴۲).

قانون همکاری‌های بین‌المللی فرانسه در زمینه امنیت سایبری (۲۰۱۶) این قانون به همکاری‌های بین‌المللی برای مقابله با حملات سایبری در سطح جهانی می‌پردازد و تأکید دارد که فرانسه به عنوان عضو اتحادیه اروپا و سایر سازمان‌های بین‌المللی باید در مبارزه با تهدیدات سایبری، از جمله تهدیدات علیه انرژی‌های نوپدید، همکاری داشته باشد. تشکیلات

طراحی شده برای مبارزه با تروریسم در فرانسه از سازمان‌دهی بالایی برخوردار است. یکی از نتایج این سازمان‌دهی همه‌جانبه بودن تلاش‌ها برای مبارزه با تروریسم است. در این راستا لازم به ذکر است که بخش‌های مختلف امنیتی، اطلاعاتی، قضایی و حتی تأمین اجتماعی با یکدیگر هماهنگ شده‌اند و در سطوح امنیتی، فرهنگی، توسعه، تکنولوژی و حتی منابع مالی با معضل تروریسم مبارزه شده است و نیز اینکه هم در سطح ملی و هم در سطح اتحادیه اروپا تلاش شده تا هماهنگی‌های لازم به عمل آید. چهارم، هم به جنبه‌های نظامی و هم به جنبه‌های غیرنظامی پرداخته شده است. (غفاریون اصفهانی، ۱۴۰۱: ۱۶۹).

چالش‌های پیشگیری از جرایم سایبری علیه زیرساخت‌های انرژی در ایران و فرانسه عمدتاً به مسائل حقوقی، فناوری، انسانی و بین‌المللی باز می‌گردد. کمبود قوانین خاص برای انرژی‌های نوپدید، محدودیت‌های منابع، آسیب‌پذیری‌های تکنولوژیکی و تهدیدات فرامرزی از جمله مهم‌ترین چالش‌هایی هستند که هر دو کشور با آن مواجه‌اند. برای حل این مشکلات، نیاز به توسعه قوانین جدید، آموزش گسترده، همکاری‌های بین‌المللی و سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های امنیت سایبری وجود دارد.

۷-۲ الزامات فنی و تخصصی جرایم سایبری و چالش‌های دادرسی-

های کیفی آن

با توجه به رشد فناوری‌های اطلاعات و ارتباطات، این جرایم به شدت پیچیده‌تر و فراگیرتر شده‌اند. از این رو، به‌روزرسانی قوانین و دادرسی‌های کیفی در پاسخ به این تهدیدات ضروری است. قوانین کیفی سستی به‌طور معمول به‌طور کامل نمی‌توانند تهدیدات و جرایم سایبری را پوشش دهند. در نتیجه، کشورها باید قوانینی خاص برای مقابله با این نوع جرایم تصویب کنند. این قوانین باید تعریف واضح‌تری از جرایم سایبری داشته باشند، مجازات‌های خاص و کارآمد برای جرایم سایبری تعیین کنند و سازوکارهای جدید دادرسی برای رسیدگی به این جرایم ارائه دهند. یکی از چالش‌های مهم در دادرسی جرایم سایبری، کشف و اثبات

جرم است. پیچیدگی‌های فنی و عدم حضور فیزیکی مجرم در موقعیت وقوع جرم باعث می‌شود که ارائه شواهد در دادگاه دشوارتر شود. برای مواجهه با این چالش‌ها باید مقامات قضائی از تخصص فنی و کارشناسان حوزه فناوری اطلاعات بهره‌مند شوند، شواهد دیجیتال به‌طور قانونی جمع‌آوری و ذخیره شوند تا در محاکم قابل قبول باشند و دادگاه‌ها و قضات آموزش‌های ویژه‌ای در خصوص فناوری‌های نوین و چگونگی بررسی پرونده‌های سایبری دریافت کنند (مجیدی، ۱۳۹۹: ۳۸).

از آنجا که بسیاری از جرایم سایبری مرزها را در می‌نوردند و به راحتی از یک کشور به کشور دیگر منتقل می‌شوند، همکاری بین‌المللی در زمینه مبارزه با جرایم سایبری از اهمیت بالایی برخوردار است. سازمان‌ها و کنوانسیون‌های بین‌المللی نظیر کنوانسیون بوداپست به ایجاد چارچوب‌هایی برای همکاری بین کشورها در زمینه رسیدگی به جرایم سایبری کمک کرده‌اند. این همکاری‌ها باید در راستای اجرای قوانین، تسهیل استرداد مجرمان و تبادل اطلاعات در خصوص تهدیدات سایبری گسترش یابد. فناوری‌های جدید می‌توانند نقش مهمی در بهبود فرآیند دادرسی جرایم سایبری ایفا کنند. از آنجا که بسیاری از کاربران اینترنت از تهدیدات سایبری آگاهی ندارند، دولت‌ها باید برنامه‌های آگاهی‌سازی عمومی در خصوص خطرات سایبری و حقوق شهروندان در فضای مجازی را اجرا کنند. پیشگیری از جرایم سایبری، از طریق آموزش، اطلاع‌رسانی و تشویق به استفاده از سیستم‌های امنیتی مانند رمزنگاری و نرم‌افزارهای ضد ویروس، می‌تواند تأثیر زیادی در کاهش وقوع این نوع جرایم داشته باشد. همچنین باید قوانینی برای جرم‌انگاری فعالیت‌هایی مانند انتشار بدافزار، حملات DOS^۵ و کلاهبرداری‌های اینترنتی ایجاد شود. (کتانچی و پور قهرمانی، ۱۳۹۸: ۴۹).

یکی از زیرساخت‌های حساس که بیشتر در معرض تهدیدات سایبری قرار دارد، بخش انرژی است. حملات سایبری به شبکه‌های انرژی می‌تواند عواقب جبران‌ناپذیری برای امنیت ملی و اقتصاد یک کشور به دنبال داشته

⁵ - Denial of Service

باشد. به روزرسانی قوانین کیفری برای مقابله با جرایم سایبری در این حوزه، شامل جرم‌انگاری حملات به سیستم‌های انرژی و ایجاد مسئولیت‌های کیفری برای افرادی است که از ابزارهای سایبری برای آسیب رساندن به این زیرساخت‌ها استفاده می‌کنند. (دشتی، ۱۴۰۰: ۱۵۴).

نتیجه گیری

آنالیز و مدل‌های نظری رفتارهای دیجیتال، ارتباطات آنلاین و ساختار فضای مجازی نشان می‌دهد که این نظریه‌ها چگونه رفتارهای مجرمانه را در این محیط تحلیل می‌کنند. در زمینه جرایم سایبری علیه انرژی‌های نوپدید، این تحلیل‌ها می‌توانند به ما کمک کنند تا عواملی را که منجر به وقوع جرایم سایبری علیه زیرساخت‌های انرژی می‌شوند، شناسایی کنیم. فضای مجازی با ویژگی‌های خاص خود از جمله سهولت دسترسی، فرامرزی بودن و ناشناخته بودن مجرمان، زمینه‌ای را فراهم می‌آورد که مجرمان سایبری به راحتی می‌توانند به زیرساخت‌های انرژی‌های تجدیدپذیر و شبکه‌های هوشمند انرژی نفوذ کرده و آسیب‌های عمده‌ای به این زیرساخت‌ها وارد کنند. درک عمیق‌تری از عوامل مؤثر در تکوین جرم در فضای مجازی، به‌ویژه در ارتباط با جرایم سایبری علیه انرژی‌های نوپدید، به ما این امکان را می‌دهد که آسیب‌پذیری‌های این حوزه را شناسایی و مدیریت کنیم. از این رو، توجه به ابعاد جرم‌شناختی در پیشگیری از جرایم سایبری و ایجاد امنیت در فضای دیجیتال و شبکه‌های انرژی‌های تجدیدپذیر از اهمیت بالایی برخوردار است. ارائه راهکارهایی مبتنی بر دیدگاه‌های جرم‌شناختی، به‌ویژه در حوزه‌های آموزش، نظارت، و تأمین امنیت آنلاین در سیستم‌های انرژی، می‌تواند به پیشگیری از تهدیدات سایبری علیه این زیرساخت‌ها کمک کند. در این زمینه، پژوهش‌های بیشتر و توسعه مدل‌های جرم‌شناسی در راستای مقابله با جرایم سایبری علیه انرژی‌های نوپدید ضروری است. این پژوهش‌ها باید بر تحلیل دقیق‌تر رفتارهای مجرمانه در فضای مجازی، به‌ویژه در ارتباط با نفوذ به سامانه‌های انرژی‌های تجدیدپذیر و هک کردن شبکه‌های هوشمند انرژی، متمرکز شوند. از طریق استفاده از الگوهای رفتاری و فرآیندهای شناختی، می‌توان به نقش عواملی نظیر انگیزه‌ها، ادراکات و محیط فردی در شکل‌گیری این جرایم پی برد. بهره‌برداری از ساختارهای مناسب و اقدامات پیشگیرانه در سیستم‌های دیجیتال و شبکه‌های اجتماعی می‌تواند به مقابله با این تهدیدات کمک

کند. امنیت شبکه‌های انرژی‌های نوپدید به‌ویژه در کشورهای در حال توسعه که به‌طور فزاینده‌ای به انرژی‌های تجدیدپذیر و هوشمند وابسته هستند، اهمیت ویژه‌ای دارد. از این جهت، توسعه پژوهش‌های بیشتر در این زمینه، با محوریت‌های مورد توجه قرار گرفته، می‌تواند به ارتقاء دانش ما از رفتارهای مجرمانه در فضای مجازی و جرایم سایبری علیه زیرساخت‌های انرژی کمک کند. به‌طور کلی، برای پیشگیری از جرایم سایبری علیه انرژی‌های نوپدید و حفظ امنیت انرژی در دنیای دیجیتال، لازم است که رویکردهای جرم‌شناختی نوین در کنار فناوری‌های پیشرفته امنیت سایبری به کار گرفته شوند تا شبکه‌های انرژی‌های تجدیدپذیر در برابر تهدیدات سایبری ایمن بمانند. در فرانسه، قوانین خاصی برای مقابله با تهدیدات علیه زیرساخت‌های انرژی و حفاظت از اطلاعات حساس در این بخش‌ها وجود دارد. یکی از مهم‌ترین قوانین در این زمینه، قانون امنیت سایبری است که به‌طور خاص بر امنیت سیستم‌های اطلاعاتی و حفاظت از داده‌ها متمرکز است. ماده 1-323 L قانون کیفری فرانسه، به جرم‌انگاری دسترسی غیرمجاز به سیستم‌های اطلاعاتی پرداخته و آن را برای تهدید امنیت ملی، به‌ویژه در بخش‌های حساس مانند انرژی، جرم محسوب می‌کند. در این راستا، هرگونه تلاش برای نفوذ به سیستم‌های کنترل انرژی یا دستکاری داده‌ها می‌تواند طبق این ماده مجازات شود. همچنین، قانون حفاظت از زیرساخت‌های حیاتی به‌طور خاص بر اهمیت حفاظت از تأسیسات حیاتی کشور تأکید دارد. این قانون به دولت اجازه می‌دهد که تدابیر ویژه‌ای برای جلوگیری از تهدیدات و حملات به زیرساخت‌ها اتخاذ کند. در فرانسه، در مواجهه با تهدیدات سایبری، به‌ویژه در زمینه انرژی‌های نو و زیرساخت‌های انرژی، قوانین گسترده‌ای برای حفاظت از اطلاعات و سیستم‌های حساس در نظر گرفته شده است.

در ایران، حقوق کیفری نیز قوانینی مشابه در زمینه مقابله با جرایم علیه امنیت انرژی و زیرساخت‌های حیاتی دارد، اما از آنجا که فضای قانونی و اجرایی ایران در این زمینه هنوز در حال تکامل است، چالش‌هایی در

مواجهه با تهدیدات جدید مانند حملات سایبری و امنیت انرژی وجود دارد. در ایران، قانون جرایم رایانه‌ای مصوب ۱۳۸۸، به‌طور خاص به حفاظت از داده‌ها و سیستم‌های اطلاعاتی پرداخته است. این قانون، دسترسی غیرمجاز به سیستم‌های رایانه‌ای، هک و سرقت داده‌ها را جرم‌انگاری می‌کند. در زمینه امنیت انرژی، این قانون می‌تواند برای مقابله با حملات سایبری به تأسیسات انرژی و شبکه‌های توزیع انرژی به‌کار گرفته شود. ماده ۷۳۶ الی ۷۳۹ قانون مجازات اسلامی نیز به جرم‌انگاری تخریب عمدی تأسیسات عمومی و زیرساخت‌های حیاتی کشور پرداخته و آن را مشمول مجازات‌های شدید می‌کند.

یکی از شباهت‌های عمده بین حقوق کیفری ایران و فرانسه در زمینه جرایم علیه امنیت انرژی، تأکید بر امنیت سایبری است. هر دو کشور به‌طور جدی به مقابله با تهدیدات سایبری پرداخته‌اند و در این راستا، قوانینی برای حفاظت از سیستم‌های اطلاعاتی و تأسیسات حیاتی در نظر گرفته‌اند. در ایران، اگرچه قانون جرایم رایانه‌ای وجود دارد، اما در عمل چالش‌هایی از قبیل ناهماهنگی بین دستگاه‌های اجرایی و ضعف در اجرای دقیق مقررات، وجود دارد. این در حالی است که در فرانسه، نهادهایی مانند ANSSI⁶ مسئول نظارت و اجرای سیاست‌های امنیت سایبری هستند و تدابیر امنیتی ویژه‌ای برای محافظت از تأسیسات انرژی به‌ویژه در مقابل حملات سایبری در نظر گرفته شده است. در زمینه قانون‌گذاری در خصوص حملات تروریستی علیه تأسیسات انرژی، در فرانسه، ماده ۲-۴۲۱ قانون کیفری به‌طور خاص به حملات تروریستی علیه زیرساخت‌ها و تأسیسات انرژی پرداخته و آن را به‌عنوان یک عمل تروریستی تلقی می‌کند. این نوع تهدیدات به‌ویژه در زمینه تأسیسات انرژی و دیگر زیرساخت‌های حیاتی کشور، تهدیدات جدی محسوب می‌شوند و هرگونه خرابکاری عمدی در این زمینه می‌تواند مجازات‌های سنگینی به همراه داشته باشد. مشابه این نوع جرم‌انگاری در ایران نیز در ماده ۲۸۷

⁶ Agence nationale de la sécurité des systèmes d'information

قانون مجازات اسلامی و برخی مقررات دیگر در زمینه حفاظت از تأسیسات انرژی وجود دارد.

در حقوق ایران و فرانسه، تدابیر پیشگیرانه برای مقابله با جرایم سایبری علیه زیرساخت‌های انرژی عمدتاً از طریق قوانین امنیت سایبری و حفاظت از زیرساخت‌های حیاتی پیش‌بینی شده‌اند. این تدابیر شامل مجازات‌های سخت‌گیرانه برای حملات سایبری به سامانه‌های انرژی، ارزیابی ریسک‌ها و آسیب‌پذیری‌ها، و همچنین تقویت همکاری‌های بین‌المللی در زمینه امنیت سایبری است. در حقوق ایران، قوانین مثل قانون جرایم رایانه‌ای و قانون حفاظت از اطلاعات به این مسئله پرداخته‌اند، در حالی که در فرانسه، قوانین خاص مانند قانون امنیت سایبری و قانون امنیت ملی اقدامات پیشگیرانه‌تری را در نظر گرفته‌اند تا از تهدیدات سایبری علیه انرژی‌های نوپدید و سایر زیرساخت‌های حیاتی جلوگیری کنند. با توجه به این موارد، می‌توان گفت که گرچه فرانسه و ایران در زمینه جرم‌انگاری و مقابله با جرایم علیه امنیت انرژی شباهت‌هایی دارند، اما تفاوت‌های مهمی در جزئیات اجرایی و ساختار قانونی هر یک از این کشورها مشاهده می‌شود. فرانسه به‌ویژه در زمینه نظارت و اجرای مقررات امنیت سایبری و مدیریت بحران‌های انرژی توانسته است گام‌های مؤثری بردارد، در حالی که ایران همچنان در مراحل ابتدایی تقویت زیرساخت‌های قانونی و اجرایی در این زمینه قرار دارد. اعمال حکم‌های دولتی و حملات سایبری به زیرساخت‌های فنی و انرژی در راستای دفاع از منافع اقتصادی دولت‌ها، به‌ویژه در دنیای امروز که رقابت‌های اقتصادی و فناوری به اوج خود رسیده است، یکی از مسائل پیچیده و مهم در حقوق بین‌الملل و حقوق ملی است. این حملات، که به‌ویژه در زمینه‌هایی همچون انرژی، فناوری اطلاعات و رقابت‌های تجاری صورت می‌گیرند، نیازمند چارچوب‌های قانونی دقیق و مؤثر برای مقابله با آنها هستند. کشورهای مختلف باید برای مقابله با این تهدیدات، قوانینی نوین و نهادهایی کارآمد برای شناسایی، پیگیری و مجازات چنین حملاتی ایجاد کنند، با توجه به تهدیدات فزاینده در دنیای

دیجیتال و وابستگی روزافزون به انرژی‌های نو، همکاری‌های بین‌المللی و تقویت ظرفیت‌های داخلی در زمینه حقوق کیفری و حفاظت از زیرساخت‌های انرژی در هر دو کشور ضروری به نظر می‌رسد.

منابع

۱. اردبیلی، محمدعلی (۱۴۰۱). حقوق جزای عمومی. تهران: میزان.
۲. ارشدی، علی یار؛ بقایی، بهزاد و همکاران (۱۴۰۰). کتاب قوانین برق (تمامی قوانین در یک قانون جامع). تهران: انتشارات پژوهشگاه نیرو.
۳. افتخار جهرمی، گودرز، اسلامی، ابراهیم (۱۳۹۴). نحوه اعمال صلاحیت دادگاه‌ها در رسیدگی به جرائم فضای مجازی. حقوقی دادگستری، (۸۸)، ۳۷-۶۳.
۴. انصاری، باقر (۱۳۹۶). حقوق ارتباط جمعی. تهران: سمت.
۵. آمری، محمدعلی، ملک‌زاده، سلیمان، مقیمی، مهدی، موسوی، سید رحیم (۱۳۹۹). پیشگیری از جرائم سایبری (سیاست‌ها و راهبردهای بین‌المللی). تهران: پژوهشگاه علوم انتظامی و پیشگیری ناجا.
۶. بهره‌مند، حمید، کوره‌پز، حسین محمد، سلیمی، احسان (۱۳۹۳). راهبردهای وضعی پیشگیری از جرائم سایبری. آموزه‌های حقوق کیفری، (۷)، ۱۴۷-۱۷۶.
۷. بیگی، جمال، خوشیار، رزاق (۱۳۹۰). جرائم رایانه‌ای و مقابله با آن در اسناد بین‌المللی. همایش منطقه‌ای چالش‌های جرائم رایانه‌ای در عصر امروز، ۱-۱۵.
۸. جلالی فراهانی، امیرحسین (۱۳۹۵). درآمدی بر آیین دادرسی کیفری جرائم سایبری. تهران: خرسندی.
۹. حیدری نژاد، نصرالله (۱۳۹۷). پیشگیری وضعی در جرائم سایبری از منظر حقوق کیفری ایران و جهان. قانون یار، ۲(۶)، ۲۹-۴۴.
۱۰. حیدریان دولت‌آبادی، محمدجواد، آرش پور، علی‌رضا (۱۳۹۷). نگاهی نوین به مقوله نیابت قضائی بین‌المللی از دیدگاه حقوق عمومی ایران. دومین کنفرانس بین‌المللی نوآوری و تحقیق در علوم انسانی، مدیریت و معارف اسلامی، ۱-۱۵.

۱۱. خانعلی پور و اجارگاه، سکینه (۱۳۹۰). پیشگیری فنی از جرم. تهران: میزان.
۱۲. دشتی، بیتا (۱۴۰۰). مطالعات تطبیقی جرائم سایبری در حقوق ایران و بین الملل. تهران: کهکشان علم.
۱۳. سعیدی، رحمان (۱۳۹۶). حقوق بین الملل ارتباطات سایبری. تهران: مجد.
۱۴. سلیمی، صادق (۱۴۰۱). سازوکار تضمین حقوق بشری افراد در پلیس بین الملل. پژوهش های جرم شناختی پلیس، (۶)، ۲-۲۶.
۱۵. شاه محمدی، غلام رضا، تاهو، منصور (۱۳۹۳). بررسی شیوه های پیشگیری از جرائم سایبری؛ مبتنی بر فناوری اطلاعات. پژوهش های اطلاعاتی و جنایی، (۳)۹، ۹۹-۱۲۰.
۱۶. صبح خیز، رضا (۱۳۹۸). چالش های حقوقی جرائم سایبری در نظام حقوق بین الملل و نظام حقوقی ایران. پژوهش های اطلاعاتی و جنایی، (۳۹)، ۱۱۷-۱۳۷.
۱۷. عباسی کلیمانی، عاطفه، اکبری، عاطفه (۱۳۹۴). جرائم سایبری. تهران: مجد.
۱۸. علیوردی نیا، اکبر. صالح نژاد، صالح.، (۱۳۹۴)، «کار بست نظریه های گزینش عقلانی در تبیین جرایم و ارائه دلالت های سیاسی برای پیشگیری از جرم»، فصلنامه کارآگاه، شماره ۲۵: ۹-۹.
۱۹. غفاریون اصفهانی، محمدرضا (۱۴۰۱). همکاری های قضائی در عرصه بین الملل در مواجهه با انتقال محکومان. قانون یار، (۶)۲۴، ۱۶۱-۱۸۰.
۲۰. کتانچی، الناز؛ بابک پور قهرمانی (۱۳۹۸). «سیاست های نمادین معاهده جرایم سایبری شورای اروپا». فصلنامه مطالعات بین المللی، شماره ۲، ص ۳۱-۴۷ DOI:10.22034/ISJ.2019.99238
۲۱. گودرزی بروجردی، محمدرضا؛ مقدادی، لیال، (۱۴۰۰)، «درآمدی بر قانون مجازات فرانسه»، چاپ دوم، انتشارات خرسندی
۲۲. مجیدی، سید محمود (۱۳۹۳). جرایم علیه امنیت. چاپ دوم، تهران، نشر میزان.
۲۳. مجیدی، سید محمود، (۱۳۹۹)، «حقوق کیفری اختصاصی تطبیقی جرایم علیه امنیت»، چاپ چهارم، انتشارات میزان، تهران

۲۴. موسی زاده، رضا (۱۴۰۰). بایسته‌های حقوق بین‌الملل عمومی. تهران: میزان.
۲۵. موسی زاده، رضا (۱۴۰۱). حقوق سازمان‌های بین‌المللی. تهران: میزان.
۲۶. میر خلیلی، سید محمود، عبداللہی، معاذ (۱۳۹۷). مبانی اخلاقی - روان‌شناختی ضرورت جرم‌انگاری جرائم دولتی با تأکید بر مدل‌های حکومتی. پژوهش‌های اخلاقی، (۳۳)، ۱۲۳-۱۳۸.
۲۷. میر محمدصادقی، حسین (۱۴۰۱). حقوق جزای بین‌الملل. تهران: میزان.